

som oftest ikke ville være istand til at at yde saadan Sikkerhed, og de ville altsaa som oftest være udelukkede fra at faae Vaan hos Anstalterne, hvilket jeg troer vil foranledige stor Vællagelse over hele Landet. Jeg kan hertil gjerne tilføie den historiske Meddelelse, at netop Communerne i de senere Tider, under deres Dunster og Bestræbelser efter at indrette Fattiggaaende og faae den Slags større communale Foranstaltninger, vilde have været bragte i en ganske overordentlig Nød og Klemme, dersom det ikke havde været muligt igjennem Anstalterne at rætte dem ialfald Noget af den Hjælp, de trængte til, for at de ikke skulde see deres Foretagender strande og sig selv paaførte temmelig betydelige Udgifter. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Instrumen og Tarifen skulle forelægges Rigsdagen, da kan jeg ganske vist, eller da kan jo Finanzministeren Intet have imod, at de bringes til Rigsdagens Kundskab; men jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar man bruger Ordet „forelægges“, troer jeg, at man efter den almindelige Terminologi vil sige, at der skulde en Rigsdagsbeslutning til, hvilket dog umulig kan være Meningen. Hvis man overhovedet anseer en saadan Bestemmelse for nødvendig — jeg kan ikke ansee den for nødvendig, end ikke for hensigtsmæssig — saa maatte det ialfald hedde „frelægges“; men jeg fraraader overhovedet at vedtage disse Forslag, da de forekomme mig ikke at medføre nogen virkelig Nytte. — Hvad Forslagene under Nr. 21 og 22 angaaer, da har jeg tilladt mig at tilraade det ærede Thing at vedtage dem enten begge eller ialfald det under Nr. 21; Forslaget under Nr. 22 vil kun være en fyldigere Udvikling af Forslaget under Nr. 21. — Jeg troer, at den ærede Forslagsstiller af Forslaget under Nr. 23 maaskee vil føle sig overbevist ved, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds har ytret om, at dette Vædringsforslag ikke ret vil passe, idet der ikke kan være Spørgsmaal om Indtægten ved de femaarige Døjsførelser, men vel ved de aarlige Indberetninger. Jeg forudsætter altsaa, at det ærede Medlem vil indrette sin Udsærd derefter. Et æret Medlem her tæt ved (E. C. Larsen)

gjør mig opmærksom paa, at jeg skulde have sprunget Vædringsforslaget under Nr. 20 over; det har jeg ikke, men jeg skal gjerne vende tilbage dertil, idet jeg bemærker, at der er en Omstændighed ved det, som jeg vil henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, og det er, at, saaledes som Situationen nu er, turde det ikke ligge saa overmaade fjernt at antage, at Rigsdagen ikke var samlet i Januar næste Aar; idetmindste kan det trække længere hen, inden den nuværende Session slutter, og det kan være tænkeligt, at den kommende Regjering finder fuld Føie til ikke at indkalde Rigsdagen paa grundlovs-mæssig Tid. Da vilde De staae der med Anstalten og en Lov, der siger, at den skulde træde i Kraft den 1ste Januar, men tillige med en Bestemmelse, der siger, at Tarifen ikke kan bruges, inden den har været forelagt Rigsdagen. — Jeg maa med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds være enig i, at Forslaget under Nr. 24 er aldeles overflødig, og Forslaget under Nr. 25 følger ligefrem af den Skæbne, som det ærede Thing vil give Forslaget under Nr. 20. — Mod Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 26 troer jeg ikke, at der kan være Noget at erindre, dog med den Bemærkning, at Ordet „forelægges“ helst maatte forandres til „frelægges“. — Heller ikke antager jeg, at der kan være Noget at erindre mod Forslaget under Nr. 27; jeg anseer det for en meget correct Gjengivelse af det, der har været Tanken, det har ialfald været mit Standpunkt under hele denne Debat, og et Standpunkt, som jeg vil antage, at min Gf-termand vil finde ogsaa er det rette. — Et-gesaaltid har jeg Noget at indvende mod Forslaget under Nr. 28, hvorimod der vel kan gjøres nogle Bemærkninger mod Forslaget under Nr. 29. Det er allerede bemærket, at det slet ikke hører hjemme i dette Lovforslag, men snarest vil være at betragte som et Supplement til Loven af 5te Januar 1851. Jeg skal imidlertid dog udtale, at jeg i den Henseende ikke vil være meget formel, og altsaa forsaauidt ikke vil rejse nogen Indvending mod, at et saadant Forslag indsættes her, saa at det ikke er dette, jeg finder noget Betænkeligt ved; men det er snarere det, — og dert